

«Качки летять...» (1965)
Вінграновський Микола Степанович

* * *

Качки летять! Марієчко, — качки...
Качки летять! У крилах свище небо...
Важкі соми пригублюють гачки,
І жовкне білий світ навколо тебе.

Маріє, мріє, мрієчко моя,
Моя Марієчко тривожна,
Твоїм гірким, як світ. Ім'ям
Мені звучить хвилина кожна.

Я наче в сні тебе ловлю,
Навколо тиша ні шелесне.
Благословляю і люблю
Твоє чоло двадцятивесне,

І шиї лінію тонку,
І руки звітрені і хтиві,
І карі коси сумовливі
В кульбабо-золотім вінку.

Спасибі вам. Для вас одної
Я вас творю з прогірклих мрій
В епоху бомби рокової,
В епоху розуму і дій.

І зрушень різних на планеті
Ви та струна моя одна,
В якій усі життя і смерті
Мені — сповна!

Наш час, не нехтуючи світом
В своє життя-буття страшне,
Він просурмився карим цвітом,
Він вами просурмив мене.

Не залишив і граму пустки,
Усе доцільно, все — в ім'я.
У боротьби нема відпустки,
Любове плинуча моя.

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/kachky_letiat